

Жадувам, чезна, изгарям
за момков поглед, милувка,
за него цвят си отварям
да сложи сладка целувка.

Кажете, Банко къде е,
кога ще стадо разтири,
високо да се посмее,
с кавала да ми посвири?

Божурко трепна, продума:
— Иглико, тжжна, кахжрна,
и аз се вирам из друмжт
овчаря Банка да жрна.

И аз за него милея,
и аз го мисля, очаквам,
сжс него да се посмея,
да му се радвам, оплаквам.

Снощи в полето премина
Орляк от врани кржвници.
— Банко овчаря загина —,
гачеха грозно тез птици.

Иглика жално приплака.
пречупи кржшна снагица
и долу, долу в шумахжт
отрони сетна сжлзица.

Н. Монеv.

